

ZPRAVODAJ

2/2022

Vážení spoluobčané,

Právě se k Vám dostává letní vydání našeho zpravodaje, ve kterém Vás nejdříve co nejsrdčněji zdravím, a budu Vás informovat o dění v naší obci.

Po dlouhých peripetiích se nám konečně podařilo dokončit parkoviště u hřiště. Následně proběhla kolaudace a zaměření skutečného provedení stavby s konečným cílem zanesení do katastrální mapy.

Na žádost rodičů jsme pořídili nové pískoviště na dětském hřišti před školou. Vzákladní škole jsme po kontrole krajské hygieny provedli úpravu odsávání sociálního zařízení personálu, kuchyně a zároveň usilovně pracujeme na rozšíření mateřské školy.

Na fotbalových šatnách jsme vyměnili obklady stěn a nové lavice sodkládacími regály.

Na budově místních potravin jsme udělali novou fasádu, včetně zateplení a současné době provádíme úpravy prostoru na prodloužení hasičských garáží.

Při příležitosti hasičské soutěže jsme ve spolupráci s místní farností pokřtili nové, v pořadí již třetí hasičské vozidlo, s přáním co nejméně hasičských zásahů a hlavně bez nehod.

Vjarních měsících jsme provedli postřik ovocného sadu „v Ležisku“ a taky další výsadbu okrasných dřevin na místním hřbitově a u křížku „v Olšovci“.

V celé obci ještě stále probíhá výměna veřejného osvětlení za nové LED lampy, které nám přinášejí úsporu elektrické energie.

Podle pořadníku žádostí o bydlení v obecních bytech jsme přidělili tři nové byty nad potravinami a čekáme pouze na montáž elektroměrů.

Co se kultury týká, na přelomu měsíce července a srpna proběhne setkání Březových, tentokrát v Březové nad Svitavou.

Dne 3. září se po covidovém období opět koná „Slovácká jaternica“ ve slovenské obci Trenčanské Bohuslavice. Na obě akce Vás co nejsrdčněji zvou.

Na závěr mi dovoluji popřát všem hodně klidu, pohody a slunečných dnů v době Vašich dovolených.

Josef Trecha, starosta obce

Babulky

Pomalou začíná letní čas a náš spolek seniorů využil pěkného počasí i zrušení všech opatření a 4. května jsme vyjeli na výlet.

Navštívili jsme Kyjov, kde se konaly farmářské trhy, na náměstí jsme si nakoupili, prohlédli kostel, poseděli v cukrárně a po obědě jsme pokračovali do blízkých Bukovan.

Na kopci s krásným výhledem se nachází větrný mlýn, restaurace s ubytovacími chatkami, malá zoo a golfové hřiště. Hlavním důvodem naší návštěvy byla alej českých panovníků, která vede do vedlejší vesnice Ostrovánky.

Stromky jsou vysázeny, ale soch, kterých má být přes osmdesát, je asi jedna třetina. Jsou z pískovce, velmi autentické, doporučuji navštívit. Myslím, že je to místo vhodné pro všechny věkové kategorie.

Příjemné chvílky jsme strávili na Velehradě a předposlední zastávkou byla Živá voda v Modré. Den jsme ukončili večeří na Savary v Nivnici.

Abychom byli i užiteční, staráme se o křížky. Hedva s Pepíkem vyčistili a osadili trvalkami křížek u "vykrývače". Křížek na Studeném vrchu potřeboval nový nátěr a obnovit květinovou výzdobu. Tam se sešly tři dobrovolnice. Je příjemné, když nás při návratu domů vítá udržovaná památka. Po práci jsme si dali malé občerstvení na odpočinkovém místě.

20. května jsme pekly svatební vdolečky. Zbylo těsto, tak jedna zručná pomocnice vytvořila ženicha a nevěstu. Letos se pravidelné setkání zastupitelů konalo na Březové, tak jsme vypomohly s přípravou pohoštění a nasmažily milosti.

8. června oslavila sedmdesáté narozeniny paní Jana Ševčíková. Přejeme jí hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let. Sešli jsme se na domečku, vyjímečně ve středu a podávalo se grilované maso. Velmi nám chutnalo a nebylo to jen pečlivou přípravou, ale i faktem, že jsme opékačku už dlouho neměli.

Asi před dvěma lety nás navštívily seniorky ze Strání- Květné. Velmi na to vzpomínaly a zvaly nás na oplátku k nim. Setkání proběhlo na Štrbákovci (památkový domek) a bylo velmi srdečné. Společně jsme zazpívali a těch vtipů co tam padlo... Ten smích a uvolnění nám všem velmi prospělo. Dvěma auty jsme se spokojeni vrátili domů.

Za Babulky přeju všem spoluobčanům krásné léto s dostatkem vláhy a odpočinku, příp. hezké zážitky z dovolené.

Citát:

Nespoušťej své oči z hvězd a své nohy ze země.

*Theodore Roosevelt *1858
26. americký prezident*

AB

Blahopřání

V letošním roce oslavily své životní jubileum – 80 let paní ředitelka Blažena Grulichová a paní učitelka Hedvika Janíková z naší základní školy.

Pan starosta s paní matrikářkou oběma osobně popřáli, a to nejen za sebe, ale za celou obec.

K 77. narozeninám přejeme také paní učitelce Marii Machalové, která byla nedílnou součástí učitelského sboru v naší škole.

Všem třem patří díky za spousty generací našich Březovských dětí, které paní učitelky za jejich téměř čtyřicet let působnosti v naší škole učily, nejen

povinným školním předmětům, ale také je připravovaly do života.

Milé paní učitelky, děkujeme Vám za Vaši péči, lásku a trpělivost, které jste nám věnovaly a přejeme Vám do dalších let pevné zdraví a mnoho radosti ze života.

Věra Kročilová, matrikářka

Platinová svatba

Dne 15.6.2022 oslavili významné výročí manželé Janků, náš nejstarší občan obce Březová, pan Jaroslav, který ve svých devadesáti pěti letech oslavil se svou manželkou Ludmilou (91 let) „platinovou svatbu“.

V letošním roce je to již sedmdesát let, kdy si tito manželé řekli své „ano“.

Pan Jaroslav se narodil 31.12.1926 v Malé Skále u Jablonce nad Nisou, kde strávil většinu dětství. V roce 1938 přišel spolu s rodiči a dvěma sourozenci na Březovou, kde žije dodnes.

V mládí se v místním mlýně učil mlynářem, kde se také seznámil se svojí manželkou, paní Ludmilou, tehdy Vaculovou. Když mlýn přestav fungovat, musel si pan Jaroslav najít jinou práci. Čtyřicet dva let pracoval v podniku Ingstav. Dodnes vzpomíná na stavbu Kružberské přehrady u Opavy, na které se podílel jako jeřábník. Největší zálibou, bylo pro něj podle jeho slov, houbaření a práce v lese.

Paní Ludmila se narodila 16.12.1930 na Březové, ze které nikdy neodešla. Je nejstarší ze tří sourozenců. Její maminka brzy ovdověla a paní Ludmila od dětství a po celý život tvrdě pracovala, aby rodině pomohla. Již v dětství chodila sázet stromky do hor, starala se o dobytek, pracovala na poli. Za mlada chodila ráda na muziku, zpívala v místním kostele a navštěvovala její rodinu ve mlýně. Po večerech se ve mlýně drávalo peří a pan Jaroslav jim při draní „říkal švabach“. Po pár takových večer byla ruka v rukávu a dne 15.6.1952 byli oddáni na úřadě v Hrušovanech. Dne 5.7.1952 slavili církevní sňatek v místním kostele.

Během společného života vychovali dva syny, pět vnoučat a dočkali se i pěti pravnoučat.

Manželům Janků srdečně blahopřejeme k tomuto krásnému výročí a přejeme všechno dobré do dalších let.

Farní úřad

Drazí farníci!

Čas plyne velmi rychle a my se opět nacházíme na prahu prázdnin a dovolených.

Ohlédneme-li se malinko nazpět, můžeme si připomenout krásně a důstojně prožité Velikonoce ve farním kostele stím, že Velkopáteční obřady se na doporučení Církve slavily již v 15 h a také velice zdařilou slavnost prvního svatého přijímání.

K prvnímu svatému přijímání letos přistoupilo 11 dětí, z toho 7 našich třetáků, 2 jejich spolužáci ze Strání a 2 čtvrtáci. Všichni si bezesporu přejeme, aby z našich dětí vyrostli krásní lidé, řekněme lidé s velkým, štědrým a moudrým srdcem.

A k dosažení tohoto cíle přispívá i život v Boží blízkosti, chcete-li v Božím přátelství. Kéž by tedy první svaté přijímání nebylo pro některé na dlouhou dobu také posledním!

Ke květnu patří tradičně prožívání májových pobožností. Letos probíhaly v nedělní večery u studánky na Kalábové a byla to, dle mého názoru, hřejivá modlitební setkání, k čemuž přispěly i postřehy kněze Františka Lukeše z jeho knížek. Někteří z farníků snad byli i malinko smutní, že květen skončil.

Začátek prázdnin je pro naši farnost spojena s poutní slavností ke cti sv. Cyrila a Metoděje. Jsem jako správce farnosti velmi rád, že jejím patronem jsou právě již zmínění slovanští věrozvěsti.

Jejich význam je nepochopitelný a často i námi nepochopený a nedoceněný. Na sklonku roku 1980 papež sv. Jan Pavel II. tyto dva misionáře prohlásil patrony Evropy a to mj. proto, že usilovali o sjednocení Evropy a vzájemné porozumění. Dnes snad více, než kdy jindy, vnímáme aktuálnost této otázky.

V rámci slavení slavnostní poutní bohoslužby se můžeme těšit na zpěv vstupní antifony s následujícími slovy z pera samotného sv. Cyrila, která sloužila jako předmluva ke staroslověnskému překladu evangelí: „Slyšte Slovo, vyšlé od Boha, Slovo, jež krmí lidské duše, Slovo, jež sílí srdce i rozum, Slovo, jež vede k poznání Boha.“

V těchto slovech je vyjádřeno velké přání sv. Cyrila a Metoděje vstříc Moravanům a o nic menší přání není skryto v srdcích vašich duchovních vstříc vám - březovským farníkům!

Nakonec - kdo by nechtěl být nasycen láskou a poznáním?!

Přeji vám všem pokojné prožití léta s pozváním na farní pouť na Sv. Antonínek v neděli 21. srpna!

o. Jiří, farář

Vzpomínky na osvobození, 2.část

(pokračování z čísla 1/2022)

V první polovině dubna roku 1945 asi týden před osvobozením naší obce Březová, došla zpráva, že naše obce bude bombardována. Mělo se zato, že v naší obci Březové a okolí, je soustředěno ve velkém počtu německé vojsko.

Místní občané, jakmile uslyšeli tuto zprávu, ihned se začali hromadně stěhovat na Slovensko.

Do nedaleké Bošáce to bylo jen asi 12 km, a do Staré Bošáce asi 17 km. Při stěhování vzali s sebou vše, co se jen dalo, jako šaty, jakož i další svršky a současně i dobytek.

Slovenští občané, kteří velmi ochotně vyšli vstříc našim lidem, umožnili jim dočasný pobyt ve svých domcích, a ve společné jejich domácnosti. A ne jen to, ale i ustájení dobytka, které si naši občané přivedli sebou. Pomohli i s krmením dobytka.

Ve Staré i Nové Bošáci byl celkem klid, a vojsko osvobozené armády z obsazeného Nového Města nad Váhom tudy pokojně projížděly do naší dědiny, kde se Němci dosud pevně drželi.

V celé naší vylidněné obci, která čítala přes 280 čísel, zůstalo asi pouze 5 rodin, které měly sklepy. V těchto byli i s dětmi ukryti a se strachem očekávali další dny.

Netrvalo však dlouho, když se pojednou nad naší dědinou objevila první letadla. Tyto letadla pouze přeletěla, avšak při dalším náletu na naši obec již padly bomby.

Poněvadž náves jest dosti široká, a domky jsou od silnice poměrně vzdálené, nezpůsobily dopadnuté bomby mnoho škody, ježto padly doprostřed obce. Ale některé další padly již na obytné domky, které zničily, a nebo značně poškodily. Mezi jinými i náš domek byl poškozen.

Vzpomínky na osvobození, 2.část

Letadla, která letěla velmi nízko, pročesávala kulometry úseky křovin studeného vrchu, v němž byla ukryta německá vojska. Padlo tak mnoho vojáků, kteří po ukončení, a nebo v době, kdy ztichla střelba, naši někteří občané museli stahovat tyto padlé a mrtvé vojáky do obce, a dopravili je na zdejší hřbitov, kde jim vykopán velký, hromadný hrob, a tam pohřbeni.

Byl jim ze strany obce postaven pomník jako na osvobozenou armádu, a na tento pomník jsem přispěl částkou dva tisíce korun. Pokud si vzpomínám, zúčastnil se dopravy padlých mrtvých vojáků do obce a na hřbitov Jan Čaňo, bydlící u Zlatného potoka.

V těchto dnech, kdy byla naše obec ostřelována, došla ke mně stařenka Anna Polášková, která byla ve sklepě svého bratra Zetíka, i s dalšími devíti lidmi, a svěřila se, že nemají co jíst, a mají hlad.

Poněvadž byl v našem domku obchod, ihned jsem těmto lidem zanesl do toho domu cukr, a mouku, aby si mohli něco uvařit. A čaj, aby se mohli zahřát. Byl jsem rovněž s rodinou ve sklepě, neboť v bytě bylo velmi nebezpečně, z obavy zásahů střel.

Když jsem se vracel zpět domů, sotva jsem vešel do průjezdu, padla hned mina na náš chodník před domek, takže jsem jen o vlas uniknul smrti. A to již podruhé. Rovněž před školu, která byla hned v sousedství našeho domu, padly další miny.

Při dobývání naší obce Březové a Lopeníka, bylo několik občanů usmrceno a zmrzačeno. Zejména v okrajových místech obce Lopeníka, kde bylo při ústupu německého vojska pole, cesty, jakož i chodníky hodně zaminovány. Zaminovány byly i lesní cesty a lesní pěšinky, na kterých někteří občané Lopeníku ztratili své životy a zdraví.

Při záchraně některých občanů, kteří se stali objekty našlápnuté miny, na pěšince nebo cestě, a při jeho záchraně a pomoci, padli další, kteří šlápnutím na ukrytou minu v zemi pod povrchem, byli usmrceni a někteří zmrzačeni.

Asi dva dny, před vstupem osvobozených vojsk rudé armády, do naší obce, vzpomněl jsem si, že mám nevyřízenou nějakou finanční položku u známého slovenského kamaráda, v před Bošáci na Slovensku.

Poněvadž bývalé slovenské hranice již za této situace byly volné, nehlídané, rozhodnul se, že si to mohu již přes volnou hranici jít vyřídit. Odešel jsem hned ráno, a spěchal jsem k hranici slovenské, u níž měl svůj domek náš občan, po němž jsem chtěl tuto záležitost poslat. Měl manželku ze Slovenska a často přecházel slovenskou hranici.

na cestě vedoucí polem, potkal jsem chlapce asi 15ti letého, který se jmenoval Ševčík, z čísla popisného 34 z Březové., který rovněž směřoval k bývalé slovenské hranici. Dále jsme pak na cestě dohnali Petra Čaňu, který rovněž bydlel nedaleko hranice. Společně jsme došli ke kamarádovi, k jeho domku. V téže chvíli se k nám přiblížil i hajný Ondřej Jurásek, a tak jsme zůstali pohromadě stát a hovořili jsme o současných událostech.

Ohlušující dělové rány se odrážely od hlubokých velkých lesů a v nich rovněž zanikaly. Bojová činnost, se kterou nikde a nikdy nepočítal v tak hornatém a kopcovitém kraji, se hlásila, že je tu.

Pojednou se ozvalo ostré zapísknutí. Obrátili jsme se tímto směrem, ze kterého jsme zaslechli tento hlas a uviděli jsme majitele tohoto domku, Jana Čaňu, který právě oral s koňmi na svém protějším poli zvaném hrabníku.

Ukazoval nám rukou směr, k Březové, naší obci. Když jsme se ohlédlí tímto směrem, uviděli jsme, jak přijíždí tři obrněná vozidla, která již nebyla daleko.

Tato tři obrněná vozidla byla německá, která byla podle doslechu poslána na pomoc proti partyzánům, jejichž činnost byla v těchto horách značná. Byl to elitní sbor, s pevnou kázní.

Tyto tři obrněná vozidla se již blížila k domku, u něhož jsme stáli.

Jurásek, hajný, když viděl, že jsou již v blízkosti, řekl: Chlapci, skovejme se. Bez uvážení jsme ihned vešli do domku a na dvůr. Ihned mně však napadlo, že jsme udělali chybu. Vzbudili jsme totiž podezření, neboť jsme byli pozorováni dalekohledem.

Upozornil jsem ihned ostatních, že jsme udělali chybu a nabádal jsem je, abychom se všichni vrátili zpět před domek. Nikdo však nechtěl se mnou jít, nebo se pochopitelně obávali o své životy, který stejně visel u všech na vlásku.

Když všichni odmítli, přemluvil jsem jen toho mladého chlapce, se kterým jsme se vrátil před domek.

Ostatní zůstali ve dvoře. Jakmile jsme vyšli před domek, spatřili jsme již obrněné tanky s posádkami již v blízkosti domku, třetí však byl o něco dál vzadu, ale již prázdný.

Posádka posledního obrněného vozu již obklíčovala zahradu a dvorek. Zprvního obrněného vozu seskočil mladý německý důstojník, a vzápětí za ním hned celá posádka dvanáct vojáků. Ve skrčené póze a v polokruhu zaujali postoj s automaty ke střelbě proti mně a chlapci, a takto nás drželi v šachu.

Ve druhém obrněném vozu však vojáci zůstali, zatím mně důstojník počal vyslychat. První jeho otázkou bylo, kde jsou partyzáni. Ihned po seskočení z tanku dal příkaz „nestřílet“ a pokračoval ve výslechu. Kde je slovenská hranice, kde je Sv. Mikuláš a Sv. Martin. na všechny jsem dal zápornou odpověď, s tím, že to tady neznám.

Anketní lístek

Nebud'te lhotejní a zapojte se svým názorem do ankety co s prostory budovy bývalého kinosálu:

- a) Wellness
- b) prostory k pronájmu pro kulturní a soukromé akce + kuchyň
- c) jiný názor

**Své odpovědi vhod'te do schránky OÚ
nebo pošlete emailem: obec@obecbrezova.cz**

pokračování ze str.5

Vzpomínky na osvobození, 2.část

Nakonec se podíval do mapy, a zeptal se na jednoho slovenského občana jménem Kravařík. ale ani zde nebyla jeho zvědavost uspokojena, dodal jsem, že jsem na Slovensku nikdy nebyl, a nikoho tudíž nemohu znát. Tohoto občana jmenoval jménem a měl přesnou adresu. Jméno Kavaříka i jejich domek jsem znal, neboť jsem často jezdil okolo jejich domku.

Když jsem na všechny otázky odpověděl záporně, přestal mne vyslyšet, když tu pojednou vytáhl z obrněného vozu automat a počal střílet k lesu, vedle něhož běžel jeden náš občan. Poněvadž to bylo dosti daleko, odložil automat, a ještě se něco dotazoval, když pojednou se na dvorku ozvala střelba z kulometu.

Mráz mne přejel po zádech, neboť jsem nevěděl, co se zatím odehrává ve dvorku, s kamarády. Před domkem, proti mně a chlapcovi, stále a v témž skrčeném postřehu a namířenými automaty, mířilo dvanáct vojáků proti mně a chlapcovi, jejichž hlavně mi naznačovaly, rozluč se se životem.

V duchu jsme již opravdu s rodinou loučil, a jen namátkou jsem lítoval, své neuvážené cesty, ve které mi manželka stejně bránila. Jakmile se ze dvorka ozvaly první střely z automatu, ihned dal rozkaz jejich velitel, který mne vyslyšel, nestřílet, a v témž okamžiku se vyřítilo dvanáct německých vojáků ze dvorka, k nástupu.

Teprve, až velitel dal rozkaz, k nástupu, nasedlo vojsko na poslední tank, a po dalším rozkazu velitele se zvedli vojáci, kteří nás drželi v polokruhu v šachu, nastoupili do tanků a rozjeli se na Slovensko.

Po jejich odjezdu, vrátili se kamarádi ze dvorka a uvedli, že při výslechu jim byly doklady roztrhány, a někteří byli uhozeni do obličejů. Moje domněnka, že nás považovali za partyzány, byla správná, neboť prohlídka u kamarádů ve dvorku to potvrdila.

Pro nás všechny bylo velkým štěstím, že nebylo u žádného nic nalezeno, žádná zbraň. A to nás tedy zachránilo. partyzánská činnost byla v moravsko - slovenském pomezí velmi značná, proti níž byla vyslána tato vojenská posila. tyto řádky vzpomínek jistě už bych nebyl psal, kdyby se u některého byla našla nějaká zbraň. A tak jsme se všichni opět rozešli s novým životem a každý svým směrem za svým účelem, s pocitem radosti z nového života.

Na druhý den ráno, když jsem vyšel ze sklepa, v němž jsme byli s rodinou a dětmi ukryti po celou dobu fronty, tj. plných patnáct dnů, šel jsem se podívat do bytu. Když jsem vešel do kuchyně, byl jsem velmi překvapen, když jsem v kuchyni uviděl onoho německého velitele, který mne první den vyslyšel, a chtěl zastřelit. Rovněž i vrata do průjezdu byla otevřena a v průjezdě stál tentýž obrněný tank. Musím však poznamenat, že vrata u všech domků, které byly u silnice, byla otevřená, v nichž se ukryli němečtí vojáci při ústupu. Když jsme německého velitele v kuchyni uviděl, hned jsem mu připomněl včerejší den, kde nás chtěli postřílet. Odpověděl mi, že jsme měli velké štěstí, že nebyla u žádného nalezena zbraň. Jedině to nás prý zachránilo. A to jsem po včerejší situaci věřil.

Vrátil jsem se opět do sklepa za rodinou, neboť manželka měla již o mně strach a obavu, aby se mi něco nestalo. K poledni téhož dne, bylo slyšet střelbu již v blízkosti našeho domku, a hluk motoru.

Vyšel jsem opět ze sklepa, abych zjistil, co se děje. Domek byl již prázdný, vojáci němečtí jakož i tank z průjezdu byl taky pryč.

Podíval jsem se z vrat do ulice, tedy na náves, ale ihned jsem musel couvnout zpět, neboť jako vnikala osvobozenecá vojska do obce, tak před sebou tlačila ustupující německé vojsko, která se při svém ústupu kryla právě ve vratech těchto domků, a průjezdů. Bylo velmi nebezpečné se objevit ve vratech nebo dokonce na ulici, dokud se střílelo.

Když již byli Němci z naší obce vytlačeni a obec osvobozena, vraceli se naši občané ze Slovenska zpět domů. Čekalo je mnohé překvapení. Začali s opravami rodinných domků, které utrpěly a byly značně poškozeny průběhem fronty.

Ve svých vzpomínkách nelze ani zapomenout na jednoho ruského mladého důstojníka. Přišel se svými vojáky, při osvobození naší obce a po vytlačení německého vojska, ubytoval se u nás, v našem domku.

Byl to člověk milý a opravdu dobrého srdce i povahy. Večer, vždy když s námi seděl, vzpomínal svou rodinu, kterou měl jistě tak rád a neviděl celou dobu vojny, a tolik se na ni těšil. Byl to mladý chlapec asi tak 24 – 26 let, a těžce nesl, když byla některému učiněna křivda, neb bezpráví, ze strany pohybujícího se vojska. Vždy byl ochoten zasáhnout všude tam, kde o to byl požádán.

Při jedné takové záchranné akci, na zahradě jednoho místního občana, byl zasažen střepinou střely, které chvílemi ještě dopadaly na obec, a právě jedna, která dopadla do sousední zahrady, jehož střepina zasáhla právě tohoto mladého ruského vojáka. Těžce ho zranila, do slabiny. Byl ze zahrady odnesen, a dopraven do školy.

Když jej dopravili do školy, hned pro mne vzkázal, neboť škola byla hned vedle nás. Polštář, který jsem mu přinesl pod hlavu, mu udělal velkou radost. I když ji nemohl projevit, ale jeho pohled očí jasně tomu nasvědčoval. Když jsem mu jeho hlavu pokládal na polštář, tiše, a velmi těžce pronesl větu: „Vám nědobře beze mna“.

inzerce

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
UHERSKÝ BROD, MORAVSKÁ 83
ŠIMEK • MLČOUŠKOVÁ
ADVOKÁTI

Právní poradenství a zastupování v různých oblastech práva
občanské - rodinné - obchodní - pracovní - trestní - správní

Nutná rezervace. Lze i online na www.ak-simek.cz/rezervace

www.ak-simek.cz [simekadvokat](https://www.instagram.com/simekadvokat)
 577 435 341, 736 680 134 sekretariat@ak-simek.cz

Vzpomínky na osvobození, 2.část

Rozloučil jsem se s ním a jeho smutné oči mně doprovodily až ke dveřím.

Asi za hodinu, byl již odvezen koňským povozem na slámě, do sousední obce, kde měli vojáci svou ošetrovnu. Svému těžkému zranění však podlehl, a již se nedočkal shledání se svou rodinou, na kterou se tolik těšil.

Osud tohoto chlapce zanechal ve mně hluboký dojem, a vzpomínku. Zatím zbytky vozů s skoňmi, které projížděli jako poslední naši dědinou, končilo období šestnácti dnů trvajících fronty a byla vystavena tolika útrapám, nebezpečí a poznamenána znaky bojů a smrtí několika občanů.

Poslední vůz, který projížděl naší obcí, udělal tečku za událostmi a tímto posledním vozem odvážel též poslední bolesti, útrapy a starosti zdejších občanů.

Po osvobození, když nastal klid a čas k tvořivé práci, lidi začali pracovat na poli, v lesích, na cestách a jiných úsecích, kde bylo třeba vše uvést do původního stavu, neboť to vše bylo hodně zanedbáno.

Chtěl bych ještě zaznamenat dva případy, které souvisí s poslední válkou a která si vyžádala krutou daň, jejíž obětí se stali naši dva občané, a o něco později třetí občan.

Začalo se s opravami hospodářských chalup, zalesňování a s opravami polních i lesních cest. Při jedné z polních cest, která se opravovala, neboť byla ve velmi špatném stavu, pracovalo několik našich občanů. Této cestě jsme říkali boční cesta, která vede z obce do lesa.

Ráno, po zahájení práce na této boční cestě a veselé náladě, narazil jeden občan na nevybuchnutou střelu. Následky byly hrozné a tragické. Jednoho chlapce, asi 16ti letého to úplně roztrhalo na kuse, a jeho části těla sbírali po poli. Byl to synek Antonína Kadlece (Simek) proti faře. Nevím však, jestli byly všechny části těla ubohého chlapce nalezeny, ale obraz byl hrozný.

Když byl přivezen domů, vlastně jen kusy beztvárného těla, byl jsem svědkem tohoto hrozného výjevu. Marně jsem očima hledal, kde je hlava, nebo ruka či noha, nic nebylo k poznání. Jen kusy masa z beztvárného těla byly naházeny do selského vozu na slámě, z něhož pak byly vkládány do rakve.

Ráno, před odchodem z domu do práce, naposledy viděli rodiče svého syna.

Oč hrůznější se jim naskytnul obraz při jeho návratu.

Kdo dovede pochopit Matku a Otce, při pohledu na kusy roztrhaného těla svého dítěte?

Komu může srdce více krvácet při tomto jevu? Žal však uzavírá ústa a oko už nemá slzu.

Jen matka a otec to plně chápou, ale útěcha je zde zbytečná. Tuto tíhu břemene nesou těžce rodiče. Kolik takových životů padlo za obětí poslední války? a to v době klidu a tvořivé práce, z nevybuchnutých granátů a střel. A jak dlouho ještě budou tyto nevybuchnuté střely a jiné nevybuchnuté náboje vyžadovat svou krutou daň? - lidské životy.

Toto neštěstí a utrpení lidstva zavinil jeden činitel a vrah, který se jmenuje válka.

jako druhá obětí téhož výbuchu, který jsem právě popsal, byl stejně starý asi 16-17 letý chlapec, syn Juráska Ondřeje, bývalého hajného. Dovedli ho rovněž na voze na slámě, z lesa. Sice ještě živého, s roztrženým břichem, z něhož mu viselo vyhrěznuté střevo, a těžce dýchal.

Když jej uložili do postele, přišel jsem k němu, a zeptal se, jak mu je. Tíše a těžce mi odpověděl, že špatně. To bylo snad jeho poslední slovo. Pokynutím ruky jsem se s ním rozloučil a odešel. Za hodinu skončil. Jak smutné bylo zahledět se do očí tak mladého chlapce, z jehož očí a těla uniká rychle život. A přece měl právo na život. Ten chtěl jako všichni prožít šťastně. Nebylo mu to však dopřáno. a opět ten viník a vrah, který po sobě zanechává stopy smrti – válka. Zanechává po sobě nevybuchnuté střely, jejíž obětí se stali a ještě stanou lidé.

Několik let uplynulo a lidi ve spěchu a práci pomalu zapomněli na prožitou událost. Čas nějaké rány zacelil, zahojil, ale občas se znovu přihlásí nějakým tragickým způsobem.

V pozdním jarním období, kdy místní lesní dělníci zpracovávají v lesích dřevo, sedělo kolem rozdělaného ohně několik dělníků. Sklidem odpočinku si pochutnávají na svačině, kterou si každý do lesa bral. Nikoho nemohlo ani napadnout, že některý z nich svou svačinu jí již naposledy, a někteří, že jí ani nedojí.

Ohlušující rána dusivá, protřela lesní ticho a ozvěna se daleko odrážela od lesa.

Mladá srnka splašeně utíká od studánky, z níž právě pila, a ptactvo polekaně přeletuje ze stromu na strom. Nikdo nemohl tušit, že právě pod ohništěm byla skryta mina, která se žářem roztrhla, a ohniště bylo rozmetáno na všechny strany. Velký kotouč dýmu, jako clona, pokryla toto malé tábořiště.

V této cloně dýmu ozývaly se výkřiky a stonání. Když vzduch rozebral kouř, naskytnul se tragický obraz. Jeden dělník jménem Vacula (vulgo Kadet) leží mrtev a nejeví známky života. Někteří dělníci byli raněni.

Opět pozůstatky z poslední války, která i zde v lese si svou obětí vzala. Mina, na niž dělníci rozdělali nevědomky oheň, která byla ukryta pod povrchem země, vykonala své.

Ještě mnoho případů pobouřilo naši obec, ale už si všechny nepamatuji, alespoň ne tak dobře, abych je zde mohl vylíčit. A z jiného ústního podání je proto ani neuvádím. Uvádím pouze ty, které jsou mně dobře známé a mnou prožité.

Váš Taťka

**Tichou vzpomínku věnujeme obětem 2. světové války
v obcích Březová, Olšovec a Lopeník.**

Všichni tito občané zamřeli na následky výbuchu min a granátů.

Veronika Janků *1930†1945
Anna Janků *1876†1945
Vlasta Ševčíková *1933†1945
Josef Ševčík *1925†1945
Vojtěch Ševčík *1894†1945
Josef Šimek *1862†1945
Ludvík Jurásek *1925†1945
František Janků *1925†1945
Anna Chovancová *1920†1945
Petr Janků *1943†1945

František Machala *1920†1945
František Buček *1921†1945
Bohumil Maršálek *1924†1945
Ondřej Dulíněk *1934†1945
František Kročil *1929†1945
Jan Vráblík *1907†1945
Tomáš Králík *1914†1945
Martin Urbanec *1914†1945
Cyril Juriga *1889†1945
Jan Janiga *1891†1945

Školy Březová

DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGICKÝCH PRACOVNÍKŮ

Za dobu svého působení ve školách na konci světa dbám o další vzdělávání (nejen) pedagogických pracovníků, ale takové, aby bylo šité na míru potřebám tří březovských škol. Před jednadvaceti lety, když jsem do školy v Březové přišel, to byla malotřídka se třemi vyučujícími v základní škole a dvěma učitelkami v mateřské škole. Dnes máme ve škole 66 zaměstnanců, z toho 50 pedagogických pracovníků a už pěkné řádce z nich jsem umožnil vystudovat vysokou školu, aby splňovali kvalifikační předpoklady (např. to byl Jirka, Alena, Pavlína, Honza), jiní studovali dále, aby si rozšířili další kvalifikační předpoklady (zejména pro působení na našem lyceu - např. Petra, Tomáš, Vojta, Iva, další Petra, Zdeňka, Kristýna, Anička, Kateřina, ale také v MŠ - Magda, Kristýna, Bára), jiní si dalším studiem na vysoké škole prohlubují odbornou kvalifikaci (Veronika, Julie, Markéta, Andrea, Eva, Jitka).

Všichni ostatní (nejen) pedagogové se neustále průběžně vzdělávají.

Průběžné vzdělávání je zaměřeno na aktuální teoretické a praktické otázky související s procesem vzdělávání a výchovy.

Obsahem průběžného vzdělávání jsou zejména nové poznatky z obecné pedagogiky, pedagogické a školní psychologie, teorie výchovy, obecné didaktiky, vědních, technických a uměleckých oborů a jejich oborových didaktik, prevence sociálně patologických jevů a bezpečnosti a ochrany zdraví. Průběžné vzdělávání zahrnuje i jazykové vzdělávání pedagogických pracovníků.

Naši učitelé jsou svým způsobem "distanční specialisté", neboť zvládají nejen své obory, ale i informační technologie...

Naše škola distančně vzdělává více než patnáct let, a za tu dobu jsme distanční vzdělávání měli možnost nastavovat postupně podle potřeb našich žáků. Byla to cesta postupných kroků, postupného nasazování a zkoušení různých platform, až jsme si vytvořili vlastní platformu, která je vytvořena na míru našemu školnímu

vzdělávacímu programu, potřebám individuálně vzdělávaných žáků nebo studentů naší střední školy, a obsahuje vše, co potřebujeme pro efektivní výuku, a také efektivní řízení studia více než 1 130 žáků v ZŠ, 120 studentů v lyceu a také 120 dětí v mateřské škole.

Jednou z forem distanční výuky je i **online výuka** pro individuálně vzdělávané žáky, kterou naše škola nabízí od 1. září 2014. Výhoda online výuky není, že by byla stejně nebo více efektivní jako prezenční výuka. Výhodou online výuky je, že s její pomocí můžete vzdělávat žáky/studenty, kteří by k tomu jinak neměli možnost (nemocní, nepřítomní), nebo jako v předcházejících dvou letech, v době uzavření škol.

Náš způsob (i distanční) výuky a řízení není otázkou dní, ale roků trpělivé práce.

Březovští učitelé dlouhé roky dokazují, že obojí vzdělávání (denně ve škole, ale i distanční vzdělávání) je pro ně běžnou záležitostí; že také distanční a reálná online výuka je pro ně roky běžnou záležitostí.

*PaedDr. Ludvík Zimčík
ředitel škol na konci světa*

Školy Březová

Ohlédnutí za maturitami 2022

V minulém týdnu probíhal na naší škole sice již třetí ročník maturitních zkoušek, letošní maturity však pro nás znamenaly hned několik „poprvé“.

Poprvé jsme nemuseli řešit žádná epidemiologická opatření a žádné změny termínů zkoušek.

Poprvé byli zkoušeni studenti také z Přírodovědné specializace (vedle tradičních zkoušek z Humanitní a Technické specializace). A poprvé také probíhaly maturity současně s běžným chodem základní a mateřské školy. Což s sebou neslo samozřejmě jisté výzvy, ale současně se jednalo také o zajímavou příležitost například pro žáky II. stupně, kteří byli na průběh zkoušek zvědaví a měli možnost se na ně přijít podívat.

V některých ohledech však zůstávají „naše“ maturity stále stejné. Na tvářích studentů i zkoušejících většinou zářil úsměv, ve zkušební místnosti i mimo ni panovala příjemná atmosféra a všichni si zajisté odnesli jedinečné vzpomínky na svou „zkoušku dospělosti“. Přestože ne vždy proběhlo vše zcela podle představ a ne vždy si studenti vylosovali ty správné otázky, většinou bylo při vyhlášení výsledků slyšet onen pověstný „kámen padající ze srdce“. A v řadě případů následovala radost, kterou lze jen těžko slovy vyjádřit (ale určitě bude poznat na přiložených fotografiích).

Za každým maturantem stojí vždy jedinečný životní příběh – a nejedná se jen o vrcholové sportovce (i když i ti samozřejmě mezi letošními maturanty byli). Všichni mají jedno společné, shodli se na tom, že dálková forma studia pro ně byla tou nejlepší volbou.

Mgr. Hana Staňová, ZŘŠ pro lyceum

Školy Březová

Popřáli jsme k osmdesátinám ředitelce v.v.

V úterý 12. dubna 2022 jsme i my ve škole popřáli bývalé paní ředitelce Blaženě Grulichové k jejím osmdesátinám, která přijala pozvání pana starosty podívat se do školy, kterou vedla do konce června 2001.

Provedli jsme oslavenkyni po celé škole, která se významně změnila nejen vizuálně, z malotřídky je základní škola se všemi ročníky, a také střední odborná škola, což paní ředitelka v.v. velmi pochvalně kvitovala. Paní Grulichová si s velkým zájmem prohlédla třídy a další zázemí školy, které se výrazně změnilo, což paní ředitelka v.v. oceňovala.

Připravili jsme pro ni překvapení, když se sešli všichni žáci školy a popřáli jí ještě mnoho let mezi námi. Paní ředitelka v.v. byla velmi mile překvapená a vyjádřila to ve svém příchovu k žákům a pedagogům školy (podívejte se na video - <https://youtu.be/kvP3hdqUOGU>).

PaedDr. Ludvík Zimčík, ředitel škol v Březové

Pohled z okénka školní kuchyně

V naší školní jídelně dáváme přednost přípravě pokrmů z čerstvých surovin, nepoužíváme instantní a dehydrované směsi s výjimkou bramborového těsta. Děti si postupně zvykají na neznámé chutě droždí, luštěninové či zeleninové pomazánky. Pravidelným seznamováním si čím dál víc dětí a žáků našlo cestu k dobrotám, jako jsou krémové polévky, saláty nebo omáčky.

Z dotazníkového šetření patří k nejoblíbenějším jídlům boloňské špagety, buchtičky s krémem, řízky či rajská omáčka. Méně oblíbenými jídly jsou vepřová játra, jídla se špenátem nebo také čočka. Za to smažený sýr, hranolky, palačinky nebo pizzu by nejraději jedly pořád.

Denně mají kobědu nějakou dobrotu ve formě ovocných štáv, mléčných výrobků, ovoce či zeleniny, ale ne vždy této nabídce využijí!

*Magda Křeháčková, vedoucí školní jídelny
Veronika Vojtek Bartko, hlavní kuchařka*

Školy Březová

Po stopách Komenského

V krásný páteční den jsme se s dětmi vydali autobusem do Nivnice.

Naše první zastávka byla na zmrzlinu. Narazili jsme na malou kavárničku, kde byl velký výběr.

Děti si pochutnaly a po cestě zpátky byl naším dalším cílem pomník Jana Ámose Komenského.

Řekli jsme si pár zajímavostí o jeho životě a pak už jsme jen spokojeně čekali na autobus.

Gabriela Jurásková, vychovatelka ŠD

Výlet na zámek Buchlovice

Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu. A to doslova a do písmene.

Nejenom, že nám počasí přálo, ale viděli jsme představení O Břichbulínovi a jeho cestě do země skřítků, prohlídli si zámek a prošli se krásnou zahradou.

Sladkou tečkou na konci výletu byla zmrzlina v místní čokoládovně.

Magdalena Křeháčková, ZŘŠ pro MŠ

Setkání zastupitelů obcí Mikroregionu Bílé Karpaty

Dne 10.6.2022 naše obec pořádala každoroční Setkání zastupitelů obcí Mikroregionu Bílé Karpaty.

Zúčastnili se hosté ze všech devíti obcí Strání, Slavkov, Horní Němčí, Dolní Němčí, Lopeník, Vyškovec, Vápenice, Starý Hrozenkov a samozřejmě domácí Březová. Po úvodních prezentacích jsme zhlédli módní přehlídku reklamních předmětů (pláštěnky, deštníky aj.), které náš mikroregion prezentuje veřejnosti po celé republice.

Naše setkání navštívil pan hejtman pro Zlínský kraj, Radim Holíš, se kterým zastupitelé obcí vedli zajímavou diskusi o rozvoji obcí Zlínského kraje. Poté následoval kulturní program s CM Pajtáš a FS Dúbrava. Pro všechny bylo připraveno bohaté pohoštění. Všichni se dobře bavili a těšíme se na další setkání...

SDH Březová

Konečně jsme se dočkali...

Po dlouhé době kovidové, která nás všechny omezovala ve všech směrech, jsme mohli po dvou letech konečně zorganizovat okrskovou soutěž.

Při této příležitosti jsme se rozhodli slavnostně požehnat nový dopravní automobil značky FORD TRANSIT.

Odpoledne 4. června se neslo v hasičském duchu od samého počátku. Při nástupu všech soutěžních družstev zazněla státní hymna, poté jsme zmínili něco málo o historii sboru a kněz požehnal nové vozidlo.

Před zahájením soutěží naši mladí hasiči předvedli ukázkou požárních útoků. Jsme rádi, že máme tak šikovné a snažlivé děti, neboť možná právě oni budou novou techniku jednou obsluhovat a nadále budou u fungování našeho sboru. Soutěže dospělých zahájily družstva žen. Na prvním místě se umístily ženy SDH Březová s časem 27,25sec. a na druhém místě SDH Dolní Němčí s časem 28,35sec.

Po úspěšných útocích družstev mužů se na prvním místě umístil SDH Boršice u Blatnice 20,47sec., na druhém místě SDH Dolní Němčí 20,55 sec., na 3. místě SDH Březová 22,22sec., na čtvrtém místě SDH Horní Němčí 22,80sec. a na pátém místě SDH Strání 26,36 sec., soutěže se nezúčastnily SDH Vlčnov, Slavkov a Hluk, kteří jsou také členy našeho okrsku.

Jménem sboru dobrovolných hasičů chceme ještě jednou poděkovat Obci Březová, že se nám společnými silami podařilo získat nový dopravní automobil. Na dofinancování vozidla obec Březová uvolnila 300 000,- Kč, zlínský kraj podpořil dotací také 300 000,- Kč a ministerstvo vnitra ČR poskytlo dotaci ve výši 450 000,- Kč.

Vozidlo bude primárně sloužit členům výjezdové jednotky obce k dopravě na místo zásahu, či taktického cvičení a školení. Dopravní automobil červené barvy RAL 3020 je doplněn světelnou LED rampou značky Holomný a to v barvách červeno-modré, vzadu pak světelnou alejí oranžové barvy, která umožňuje pracovat ve 3 režimech a to směřování vlevo, výstražný mód a směřování vpravo.

Na zadních dveřích je umístěn žebřík pro výstup na pochozí střešinu, s možností uložení dalšího materiálu. Parkovací senzory vpředu i vzadu.

Devítimístná kabina osádky je vybavena analogovou radiostanicí Motorola, ovládáním výstražného zařízení, dvouzónovou klimatizací, autorádiem, USB a 12v zásuvkami. Dopravní automobil je dále vybaven: lékárníčkou v batohu, 2 kusy svítilen, 2 ks ručních radiostanic Hytera, 2 ks hasičích přístrojů, ruční vyprošťovací nástroj, vyprošťovací nůž na bezpečnostní pásy a vytyčovací červenobílou páskou.

Věřím, že nová technika bude sloužit nejen našim občanům, ale všem v případě nutnosti a pevně doufám, že udržíme snahu o dlouholeté fungování sboru, jak tomu je doposud, neboť je to velmi důležitá složka, která by neměla chybět v žádné obci. Často je vidět, že složka hasičů nefunguje jen pro požární ochranu a pomoc lidem, ale se tu snaží být pro místní lidi, udržovat tradice o podílet se na kulturním dění naší obce.

Starosta SDH Richard Jurásek

Mladí hasiči SDH Březová

Slunce nám už hřeje jako v létě a naši mladí hasiči trénují o „stošest“. Velmi si užívají každý trénink a soutěž. Jsme na ně velmi pyšní.

Poslední číslo zpravodaje jsme ukončili přípravou na odborné zkoušky. Co říct jiného než jen, že jsou to borci. Získané odznaky odbornosti byly za preventistu juniora 3x, strojníka juniora 1x a preventistu 1x. Stanovený cíl pěti odznaků byl splněn. Patří jim velká gratulace.

S velkým úspěchem jsme také rozjeli nábor mladých hasičů a tím zajistili zastoupení v kategorii mladší, starší žáci a dorost. Nyní máme děti, HASIČE v rozmezí 4 – 18 let. Je úžasné sledovat, jak se navzájem povzbuzují, pomáhají si a radí si. Úžasné!

Naší odměnou od mladých hasičů je jejich účast na soutěžích v TFA, požárním útoku a štafetách.

23. 4. 2022 TFA Podolí

30. 4. 2022 Šumice - požární útoky, štafeta dvojic, dvojboj

14. 5. 2022 Ostrožská Lhota - požární útok, štafeta dvojic, štafeta 4 x 60 m, štafeta CTIF

4. 6. 2022 Březová - ukázka požárního útoku

Ve všech disciplínách si vedli na výbornou. Naším cílem je vždy dokončit, a mladí hasiči pokaždé skvěle zvládli disciplíny.

Co víc si můžeme ještě přát. Je to skvělá parta hasičů, kteří umí soutěžit a taky se smát.

Vedoucí mladých hasičů Lukáš Jurásek

Železný hasič Bílých Karpat

Rok se srokom sešel a máme tady další ročník soutěže TFA.

Dne 14.8.2022 se uskuteční ve sportovním areálu v Březové u Uherského Brodu 4. ročník soutěže Železný hasič Bílých Karpat. Součástí této soutěže bude také soutěž v požárním útoku mladých hasičů a den nám zakončí dovádění dětí v PĚNĚ.

V průběhu soutěže bude pro děti také připraven skákací hrad.

Přijďte povzbudit místní, přespolní i zahraniční soutěžící.

Občerstvení zajištěno.

Srdečně zvou pořadatelé.

Za pořadatele TFA Simona Jurásková

Požární útoky Mladých hasičů

Kdy : 14.8.2022
14:00 hod
Kde : Sportovní areál
Březová u Uh. Brodu
Kategorie: mladší
starší
Přihlášky na
sdhbrezova-souteze@seznam.cz

Železný hasič Bílých Karpat

Kategorie: ženy

ženy 35+

muži

muži 35+

Prezence: 8:00 – 8:30

Kdy: 14.8.2022

Kde: sportovní areál

Březová u Uherského Brodu

Startovné: 200,- Kč

přihlášky: sdhbrezova-souteze@seznam.cz

TJ Sokol Březová

TJB po šesti letech opouští Okresní přebor
 Fotbalová sezona 2021/22 je již minulostí a nyní nastal čas bilancování. A-tým skončil na 12. místě, což znamená, že se po šesti letech působení v Okresním přeboru vrací do Okresní soutěže.

Vedení klubu před jarními odvetami angažovalo nového trenéra Jindřicha Blažka z Uherského Hradiště, který měl jasný cíl, a to záchranu v soutěži. Trenér měl k dispozici 20 hráčů, mj. tým posílili tři hráči ze Slovenska, kteří měli zkušenosti s vyššími soutěžemi. Dále se vrátili hráči – Dominik Janků, Jan Trecha a David Čaňo. Bohužel ani to však na záchranu nakonec nestačilo.

Začátek jarní části začal remízou na půdě Slovácka C (0:0) a domácí výhrou nad Havřicemi (3:2). Potom následovaly dvě prohry – v Jarošově (0:2) a doma s Nedakonicemi (0:6). Pak tým zabral a ze tří utkání nasbíral sedm bodů. Pak následovaly dva zápasy, ve kterých jsme nebodovali. V závěru sezony nastal mohutný finiš, ale ani po čtyřech výhrách v řadě jsme se ze sestupové příčky nedostali.

Vítězem Okresního přeboru se staly Prakšice, které se po několikaleté odluce vrací do I. B třídy sk. C.

Kompletní tabulky, statistiky hráčů a týmu naleznete na oficiálních klubových stránkách.

Hledá se trenér mládeže

Vedení klubu hledá nového trenéra mládeže, který by vedl v nadcházející nové sezoně mladé fotbalisty. Kdo by měl o tuto pozici zájem, může kontaktovat předsedu klubu Josefa Uhra (tel.: 605 551 051).

Cyrylky 2022

V letošním roce pro vás budeme pořádat hodovou zábavu „Cyrylky“. Připravili jsme následující program:

Úterý 5. července:

14,30 – dětské odpoledne (pro děti bude připraveno malování na obličej, jízda na ponících, skákací hrad a dětská diskotéka s DJ Robinem)

15,00 – fotbalové odpoledne

16,30 – heligonkáři z Bystřice

20,00 – hodová zábava

Pítí a občerstvení zajištěno. Akce se koná za každého počasí. Areál TJ Sokol Březová. Srdečně zvou pořadatelé!

XXX. setkání Březových

V sobotu 30. července 2022 se uskuteční jubilejní XXX. setkání Březových, letos v Březové u Svitav.

Všechna fotbalová utkání se budou hrát na stadionu TJ Svitavy.

Týmy budou rozděleny do dvou skupin, kde bude hrát každý s každým (záleží na počtu přihlášených týmů). Vítězové skupin pak budou hrát spolu ve finále. Losování se uskuteční v den turnaje. Jisté je, že pořadající Březová bude hrát ve skupině A, loňský vítěz Březová u Vítkova ve skupině B.

Poděkování občanům obce Březová

TJ Sokol Březová z.s. děkuje občanům obce Březová za "železnou podporu" při sběru železa, který proběhl v sobotu 30.4.2022. Výtěžek ze sběru železa bude použit na chod klubu. Zvláště pak děkuje panu Jaroslavovi Janků za vypůjčení traktoru, který zároveň i řídil.

Poděkování sponzorům a fanouškům

TJ Sokol Březová z.s. děkuje všem sponzorům klubu, bez kterých by fotbal na Březové nemohl fungovat!

Dále patří velké poděkování všem fanouškům, kteří nás po celou sezona 2021/22 podporovali!

www.tjbrezova.cz

dětský karneval

nové parkoviště u školy

byty č.p.181

